

Îngerul ce ți-aș fi putut fi vreodată...

Cosmin

În valea de negură,
În risipa întunericului,
Al răului fără de bine
Și al binelui fără de rău...
Stau în pustietatea
Cea deplină a sortii
Închis într-un cristal
De sare,
Așteptând să mă topesc,
Să mă dizolv
În apa acidă,
Ca un muritor ce sunt,
În negura depărtării
Și a uitării...

Oh tu, înger..
Chip frumos de marmură
Transforma-te-ai în zahăr?
Oh tu, buze calde,
Ce-mi topești trupul
Cel înghețat
De neguri blestemate...
Oh tu,
Îngerul frumuseții...
Zâmbetul de cristal
Ce-mi îndulcește privirea
Iar ochii tăi căprui..
Profunzii tăi ochi...

Salvare aștept
De la tine înger,
Cu al tau chip de nea
Înfățișat într-o
Aură divină...

Un sărut aștept,
Să mă dizolv și
Să mă reîncarnez
În îngerul ce ți-as fi
Putea fi vreodată...